

توقع صلح و آرامش از امریکا همانند توقع هدایت از شیطان است!

در هنگامی که گفت‌وگوهای صلح بین‌الافغانی در دوحه قطر جریان دارد، جنگ در داخل افغانستان افزایش یافته و در آخرین مورد در انفجارهای مرگباری در ولایت‌های شرقی ننگرهار و لغمان حداقل ۲۳ تن کشته و بیشتر از ۹۰ تن دیگر زخم برداشته‌اند. دو طرف، جنگ و گفت‌وگو را برای تفوق بر یکدیگر همزمان به پیش می‌برند. این در حالی است که وزیر خارجه امریکا گفته است که آن‌ها بار جنگ افغانستان را از شانه‌های شان پایین آورده‌اند. زلمی خلیل‌زاد، نماینده‌ی خاص امریکا برای صلح افغانستان نیز در اظهاراتی افزوده است که پس از این افغان‌ها نمی‌توانند امریکا را ملامت و سرزنش کنند. او حتی گفته است که هیچ تضمینی برای کامیابی گفت‌وگوهای بین‌الافغانی وجود ندارد و اگر این گفت‌وگوها به نتیجه‌ی مطلوب نرسد، احتمال جنگ داخلی همانند دهه 90 میلادی در افغانستان متصور است.

دفتر مطبوعاتی حزب‌التحریر . ولایه افغانستان برای روشن شدن ابعاد مختلف قضیه، ذکر نکات ذیل را مهم می‌پندارد:

اول: امریکا جنگ خونین را در افغانستان آغاز نمود، به خاطر منافع خود دو دهه آن را دوام داد و حالا ظاهراً آن را طوری به پایان می‌رساند که تنها منافع خودش تضمین گردد. حتی اگر افغانستان در آتش جنگ هم بسوزد، ولی به منافع ملی، تأسیسات نظامی، ادارات ملکی و زندگی اتباع امریکایی صدمه نرسد، امریکایی‌ها خود را مسوول احساس نمی‌کنند.

دوم: موقف امریکا در قضیه‌ی صلح نیز منافقانه و دوگانه است. گفت‌وگوهای بین‌الافغانی را طوری مدیریت می‌کند که منجر به کشمکش‌ها و اختلافات جدی میان دو طرف مذاکره کننده شده و آخرالامر در نقش میانجی وارد قضیه می‌شود تا اختلافات را حل کند. امریکا با این کارش می‌خواهد پیامی به جهانیان ارسال نماید که عامل اساسی مشکل در افغانستان امریکا نه؛ بلکه خود افغان‌ها اند که در مسائل مهم به تفاهم نمی‌رسند و اگر مداخله امریکا نباشد، آن‌ها از سروسامان بخشیدن به امور شان نیز عاجز هستند. در حالی که امریکا یکی از طرف‌های اصلی جنگ چهل سال اخیر در افغانستان می‌باشد که با سیاست‌های چندگانه‌اش این سرزمین را به بحران و تفرقه سوق داده است.

مردم مسلمان و مجاهد افغانستان نباید فریب شعارهای صلح و ختم جنگ را خورده و همواره به یاد داشته باشند که توقع صلح و آرامش از امریکا همانند توقع هدایت از شیطان است. به این معنا که صلح امریکا صفحه‌ی دیگری از جنگ است. در واقع، جنگ افغانستان تنها با انجام مذاکرات و امضای توافق‌نامه‌ها حل نمی‌گردد، چون مشکل افغانستان یک مشکل داخلی نه، بلکه یک مشکل منطقوی و جهانی است و تا زمان حضور امریکا در منطقه، این جنگ دوام می‌داشته باشد. این مسوولیت مردم مسلمان افغانستان و گروه‌های اسلامی است تا نفوذ سیاسی، نظامی، استخباراتی و اقتصادی امریکا و غرب را در منطقه از بین برده و با جمع شدن زیر یک چتر واحد - دولت خلافت راشده- سرنوشت خویش را بدست گرفته و وحدت فکری و سیاسی خویش را تضمین کنند.

دفتر مطبوعاتی حزب‌التحریر-ولایه افغانستان

